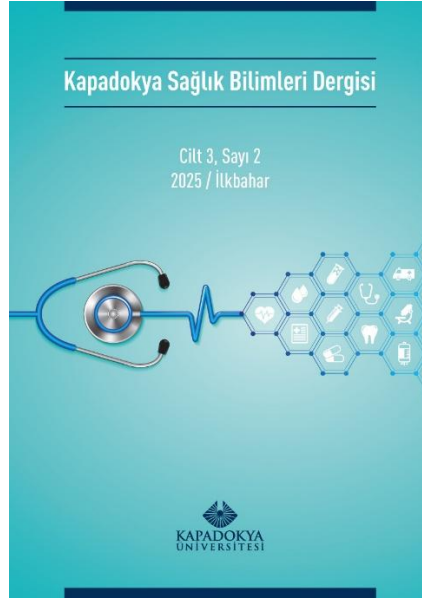

Cilt 3/ Sayı 2/ Nisan 2025

Araştırma Makalesi

Simülasyon Uygulamalarının Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendilerine Güvenlerine Etkisi

Meral BAŞARAN¹, Ayşegül YILDIZ İÇİGEN², Rukiye YALAP³, Bilgesu ÇELİK⁴,
Sinem SÖNMEZ⁵

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Kapadokya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Ebelik Bölümü, Nevşehir, Türkiye. meral.basaran@kapadokya.edu.tr, ORCID:0000-0002-7121-7296

² Dr. Öğr. Üyesi, Kapadokya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, Nevşehir, Türkiye. aysegul.yildiz@kapadokya.edu.tr, ORCID:0000-0002-5526-5917

³ Dr. Öğr. Üyesi, Kapadokya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, Nevşehir, Türkiye. rukiye.yalap@kapadokya.edu.tr, ORCID:0000-0001-6485-8741

⁴ Arş. Gör., Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Çankırı, Türkiye. bilgesucelik@karatekin.edu.tr, ORCID:0009-0008-7786-9712

⁵ Arş. Gör., Kapadokya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü, Nevşehir, Türkiye. sinem.sonmez@kapadokya.edu.tr, ORCID:0000-0003-2665-200X

*Sorumlu yazar: meral.basaran@kapadokya.edu.tr

Başaran, M., Yıldız İçigen, A., Yalap, R., Çelik, B. & Sönmez, S (2025). Simülasyon Uygulamalarının Ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güvenlerine etkisi. *Kapadokya Sağlık Bilimleri Dergisi*, 3(2), 433-447. DOI: <https://doi.org/10.58241/ksbd.35>

Received/Gönderilme tarihi: 22.03.2025; Accepted/Kabul tarihi: 30.04.2025; Publication/Yayın tarihi: 30.04.2025

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

The Effect of Simulation Application on Midwifery and Nursing Students' Satisfaction And Confidence in Learning

Abstract

The aim of applied and clinical skill-based education in undergraduate midwifery and nursing programs is to enable students to transfer theoretical knowledge into practice and apply it in real-life settings. However, inadequate physical conditions in hospital environments and the lack of comprehensive practice areas negatively impact students' ability to reinforce their practical skills. Simulation-based education has been introduced in the healthcare field to address this issue. This study aimed to evaluate the effect of simulation-based teaching used in the “Principles of Midwifery” and “Principles of Nursing” courses on students' satisfaction and self-confidence in learning. The study was conducted with a single group using a quasi-experimental design. A total of 76 students from the nursing and midwifery departments of a foundation university participated in the study. Data were collected following the standards established by the International Association for Clinical Simulation and Learning Nurses. These standards emphasize designing scenarios with measurable objectives, ensuring active participation through facilitators, and providing preliminary information and feedback. Data collection tools included a participant information form and the Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale specific to simulation education. The results revealed a significant difference between students' satisfaction with the theoretical courses, satisfaction with the simulation practices, perceived benefits of the simulation, and the mean scores in the satisfaction sub-dimension. However, no significant difference was found in the self-confidence in learning sub-dimension mean scores based on demographic variables, students' departments, or their opinions about simulation practices. Overall, the findings demonstrated that students' mean scores in the satisfaction and self-confidence sub-dimensions, as well as total scale scores, were high. Simulation practices had a positive impact on the satisfaction and self-confidence of nursing and midwifery students in their learning process.

Keywords: Midwifery, Nursing, Simulation, Satisfaction, Self-confidence

Simülasyon Uygulamalarının Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendilerine Güvenlerine Etkisi

Öz

Ebelik ve hemşirelik bölümleri uygulamalı ve klinik beceriye dayalı eğitimin amacı öğrencinin derste edindiği teorik bilgiyi uygulamaya aktarabilmesini ve gerçek ortamda kullanabilmesini sağlamaktır. Hastane ortamındaki yetersiz fiziki koşullar ve tüm dersleri içeren uygulama alanı bulunamaması, öğrencilerin uygulamaları pekiştirmesini olumsuz etkilemektedir. Bu sorunun çözümü olarak sağlık alanında simülasyona dayalı uygulama eğitimleri verilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada “Ebelik Esasları” ve “Hemşirelik Esasları” dersinde kullanılan simülasyona dayalı öğretimin ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güvenlerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma yarı deneysel tasarımda tek grupta gerçekleştirilmiştir. Bir vakıf üniversitesinin hemşirelik ve ebelik bölümlerinde eğitim gören toplam 76 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler Uluslararası Klinik Simülasyon ve Öğrenme Hemşireler Birliği tarafından belirlenen standartlar çerçevesinde toplanmıştır. Bu standartlar ölçülebilir hedefler doğrultusunda senaryo tasarlanması, katılımı sağlayacak kolaylaştırıcılar olması, ön bilgilendirme ve geri bildirim verilmesi şeklindedir. Veriler katılımcı bilgi formu ve simülasyonla eğitimde öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven ölçeği ile elde edilmiştir. Öğrencilerin Ebelik ve Hemşirelik Esasları teorik dersinden memnun kalma durumu, simülasyon uygulamasından memnun kalma durumu, simülasyon uygulamasından fayda görme durumu ile öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Demografik verilere ve öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm ve simülasyon uygulamaları ile ilgili düşüncelerine göre, Ebelik ve Hemşirelik Esasları öğrenmede kendine güven alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Öğrencilerin öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği alt boyut ve toplam puan ortalamalarının yüksek olduğu ve simülasyon uygulamalarının ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güvenlerine olumlu etkisi bulunduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Hemşirelik, Simülasyon, Memnuniyet, Kendine güven

GİRİŞ

Ebelik ve hemşirelik hem ülkemizde hem de dünyada farklı eğitim, uygulama, görev ve iş tanımına sahip iki ayrı meslek grubudur (Karaçam & Eroğlu, 2019). Fakat her iki meslek de; birey aile ve topluma, hastane ve hastanenin çeşitli birimlerinden evlere kadar hizmet eden uygulamaya dayalı sağlık disiplinleridir (Kaya & Yurdakul, 2007). Her iki disiplinin lisans eğitimi boyunca aldıkları akademik eğitim, hem teorik hem de uygulamalı eğitimi içermektedir (Çakır Koçak ve ark., 2017; Çalım & Öztürk, 2018; Mumcu & Özer, 2020). Uluslararası kuruluşlar hem hemşirelik hem de ebelik bölümleri alanında daha etkili ve yetkin sağlık hizmeti verilmesi açısından akademik eğitimin teori kısmında ana yeterlilikler ortaya koymuştur. Her iki bölümde yer alan ana yeterlilikler, teorik ve teknik eğitime ilişkin genel yeterlilikleri içermektedir (Yılmaz & Karanisoğlu, 2016). Bu yeterliliklerin karşılanabilmesi için, verilen eğitimin büyük bir bölümü uygulamalı ve klinik beceri eğitimi olarak verilmektedir (Dehkordi & Heydarnejad, 2008). Uygulamalı ve klinik beceriye dayalı eğitimin amacı öğrencinin derste edindiği teorik bilgiyi uygulamaya aktarabilmesini ve gerçek ortamda kullanabilmesini sağlamaktır (Akalın, 2010). Ancak hem hastane ortamındaki yetersiz fiziki koşullar hem de tüm dersleri içeren uygulama alanı bulunamaması, öğrencilerin uygulamaları pekiştirmesini olumsuz etkilemektedir (Daştan & Hintistan, 2010). Bu durum, meslek esasları dersinin temeli olan ve hayati önem taşıyan klinik bakım ve uygulamalarında yetersiz kalmalarına sebep olmaktadır (Gu ve ark., 2017; Sheikhaboumasoudi ve ark., 2018). Bu sorunun çözümü olarak sağlık alanında simülasyona dayalı uygulama eğitimleri vermeye başlanmıştır. Böylece bakım verilen bireyin hayatını tehlikeye atmadan, ebelik ve hemşirelik öğrencilerini de içerisine alan sağlık profesyonellerinin beceri, bilgi ve tutumunun geliştirilmesi amaçlanmaktadır (Çalım & Öztürk, 2018; Uyar Hazar & Gültekin, 2019). Yapılan çalışmalarda, simülasyon eğitimi ile desteklenen teorik ve uygulama eğitimlerinin; öğrencilerin stresini azalttığı, memnuniyeti arttırdığı ve kliniğe hazır oluşlukta olumlu katkısı olduğu saptanmıştır (Çalım & Öztürk, 2018; Kök ve ark., 2022; Scalese ve ark., 2008). Senaryolar eşliğinde yapılan simülasyon eğitiminde, öğrencilerin öz yeterliliklerinde artış olduğu görülmektedir. Yapılan çalışmalarda, simülasyon temelli uygulama eğitimlerinin, öğrencilerin kendi kendilerine karar alabilme, klinikte göremedikleri vakaları deneyimleme ve kriz anını yönetebilme becerilerini geliştirdiği belirtilmiştir (Esencan ve ark., 2022; Lowry, 2016).

YÖNTEM

Araştırmanın Türü

Çalışma yarı deneysel tasarımda tek grupta gerçekleştirilmiştir. “Ebelik Esasları” ve

“Hemşirelik Esasları” dersinde kullanılan simülasyona dayalı öğretimin ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güvenlerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Kapadokya Üniversitesi Hemşirelik ve Ebelik bölümlerinde 1. Sınıfta eğitim gören toplam 90 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçilmemiş, öğrencilerin tamamı çalışmaya dahil edilmiştir. Öğrencinin daha önce simülasyona dayalı öğretim tekniğini görmemiş olması, çalışmaya katılmaya gönüllü olması ve iletişime engel bir durumunun bulunmaması kriterleri göz önünde bulundurulmuştur.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama amacıyla araştırmacı tarafından literatür taraması gerçekleştirilerek hazırlanan ve 19 sorudan oluşan katılımcı bilgi formu (Amanak ve ark., 2019; Kordi ve ark., 2017; Tavşanlı ve ark., 2018; Uslusoy, 2018) ve Türkçe geçerlik ve güvenirliği Karaçay ve Kaya tarafından yapılan “Simülasyonla Eğitimde Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği” ile toplanmıştır (Karaçay & Kaya, 2017). Ölçeğin “öğrenmede memnuniyet” ve “öğrenmede kendine güven” olmak üzere iki alt boyutu ve 13 maddesi bulunmaktadır. Öğrenmede memnuniyet alt boyutu 5 sorudan oluşmakta ve minimum 5 puan, maksimum 25 puan alınmaktadır. Öğrenmede kendine güven alt boyutu 8 sorudan oluşmakta ve minimum 8 puan, maksimum 40 puan alınmaktadır. Ölçeğin tamamından alınabilecek minimum puan 13, maksimum puan 65’tir. Ölçekte 13. madde ters olarak kodlanmış ve beşli likert ölçeği (5= Kesinlikle katılıyorum, 4=Katılıyorum, 3=Kararsızım, 2=Katılmıyorum, 1=Kesinlikle katılmıyorum) ile puanlanmıştır. Ölçekten yüksek puan alınması memnuniyetin ve kendine güvenin yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0,90, öğrenci memnuniyeti iç tutarlılık katsayısı 0,89, öğrenmede kendine güven alt boyutunun iç tutarlılık katsayısı 0,83’tür.

Veri Toplama Aşaması

Veriler 01-30 Nisan 2024 tarihleri arasında Kapadokya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Klinik Uygulama ve Simülasyon Laboratuvarında, Uluslararası Klinik Simülasyon ve Öğrenme Hemşireler Birliği tarafından belirlenen standartlar çerçevesinde toplanmıştır. Bu standartlar ölçülebilir hedefler doğrultusunda senaryo tasarlanması, katılımı sağlayacak kolaylaştırıcılar olması, ön bilgilendirme ve geri bildirim verilmesi şeklindedir (INACSL, 2016). Senaryo bilgisayar destekli hemşirelik simülasyonu Juno 300 üzerinde uygulanmıştır. Öğrencilere gruplar halinde klinik uygulama ve simülasyon laboratuvarına alınacakları ve yapılan değerlendirmeler sonucunda bir başarı notu verilmeyeceği açıklaması

yapılmıştır. Klinik uygulama ve simülasyon laboratuvarında öğrencilerin uygulama yapabilmesi için “IV İlaç Uygulaması” ile ilgili araştırmacılar tarafından klinik senaryo yazılmıştır. Senaryo laboratuvar uygulamaları kapsamında, toplam 12 saatlik ders saati içinde uygulanmış ve öğrenciden yatan hastaya, tedavisi doğrultusunda hekim istemine göre IV formdaki ilacı hazırlaması ve uygulaması istenmiştir. Her öğrenci birer birer simülasyon odasına alınmış, gerekli bilgilendirmeler yapılmış ve senaryo uygulanmıştır. Uygulamaların tamamlanmasının ardından öğrencilerin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güveni son test ile değerlendirilmiştir. Ebelik bölümü öğrencisi 37 kişi ve hemşirelik bölümü öğrencisi 39 kişi olmak üzere toplam 76 öğrenci ile veri toplama aşaması tamamlanmıştır.

Verilerin Değerlendirilmesi

Verilerin analizi SPSS (Statistical Program in Social Sciences) 25.0 programı ile yapılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov ve Shapiro-Wilk testi ile değerlendirilmiştir. Tanıtıcı özellik verileri; frekans, ortalama ve standart sapma ile analiz edilmiştir. Normal dağılım göstermeyen verilerin analizinde Mann Whitney U ve Wilcoxon testi, normal dağılım gösteren verilerin analizinde Independent Samples test uygulanmıştır. Grupların karşılaştırılmasında tek yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılık kat sayısı 0,88, öğrenci memnuniyeti iç tutarlılık katsayısı 0,84, öğrenmede kendine güven alt boyutunun iç tutarlılık katsayısı 0,79’dur.

bulunmuştur.

Araştırmanın Etik Yönü

Çalışmaya başlanmadan önce Kapadokya Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Etik Kurulundan (15.02.2024 tarih, 24.03 sayılı) onay alınmıştır. Araştırmaya başlamadan önce, kullanılacak olan Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarını yapan araştırmacılardan e-posta aracılığıyla ölçek kullanım izni alınmıştır. Çalışma Helsinki Bildirgesi esas alınarak yürütülmüş ve tüm katılımcılardan gönüllü ve bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya ebelik ve hemşirelik bölümlerinden toplam 76 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin %51,3’ü hemşirelik bölümünde, %48,7’si 22-23 yaş aralığında, %88,2’si kadın, %92,1’i çekirdek aileye sahiptir. Geliri giderine denk olan öğrencilerin oranı %71,1, Anadolu Lisesini bitirenlerin oranı %77,6 bulunmuştur (Tablo 1).

Tablo 1. Öğrencilerin demografik özellikleri

Bölüm	Sayı (N)	Yüzde (%)
Ebelik	37	48,7
Hemşirelik	39	51,3
Yaş		
18-19	10	13,2
20-21	16	21,1
22-23	37	48,7
24 ve üzeri	13	17,1
Cinsiyet		
Kadın	67	88,2
Erkek	9	11,8
Aile Yapısı		
Çekirdek	70	92,1
Geniş	6	7,9
Yaşadığı Yer		
Köy	7	9,2
İlçe	21	27,6
İl	48	63,2
Aile Gelir Durumu		
Gelir Giderden Az	8	10,5
Gelir Gidere Denk	54	71,1
Gelir Giderden Çok	14	18,4
Mezun Olduğu Lise		
Fen Lisesi	5	6,6
Anadolu Lisesi	59	77,6
Düz Lise	2	2,6
Meslek Lisesi	3	3,9
İmam Hatip Lisesi	7	9,2

Öğrencilerin %72,4'ü bölüme kendi isteği ile geldiğini, %61,8'i bölümünden memnun olduğunu ifade etmiştir. Ebelik ve Hemşirelik Esasları teorik dersinden memnuniyet oranı %56,6, simülasyon uygulamasından memnuniyet oranı %88,9'dur. Öğrencilerin %73,7'si

derste kaçırdığı bilgiyi simülasyon uygulamasında öğrendiğini, %86,8'i simülasyon uygulamasından fayda gördüğünü belirtmiştir. Simülasyon uygulamasında anksiyete yaşadığını ifade eden öğrencilerin oranı %64,5 bulunmuştur (Tablo 2).

Tablo 2. Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm ve simülasyon uygulamaları ile ilgili düşünceleri

Bölüme Kendi İsteği ile Gelme Durumu	Sayı (N)	Yüzde (%)
Evet	55	72,4
Hayır	21	27,6
Bölümden Memnuniyet Durumu		
Evet	47	61,8
Hayır	29	38,2
Ebelik ve Hemşirelik Esasları Teorik Dersinden Memnuniyet Durumu		
Evet	43	56,6
Hayır	26	34,2
Kararsız	7	9,2
Simülasyon Uygulamasından Memnuniyet Durumu		
Evet	63	82,9
Hayır	10	13,2
Kararsız	3	3,9
Simülasyon Uygulamasında Derste Kaçırdığı Bilgiyi Öğrenme Durumu		
Evet	56	73,7
Hayır	15	19,7
Kararsız	5	6,6
Simülasyon Uygulamasından Fayda Görme Durumu		
Evet	66	86,8
Hayır	10	13,2
Simülasyon Esnasında Anksiyete Yaşama Durumu		
Evet	49	64,5
Hayır	15	19,7
Kararsız	12	15,8

Öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerine göre öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$) (Tablo 3).

Tablo 3. Öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerine göre öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği puan ortalamaları

Bölümü	N	Öğrenci Memnuniyeti Alt Boyut Puan Ortalaması	Öğrenmede Kendine Güven Alt Boyut Puan Ortalaması	p
		$\bar{X} \pm SS$	$\bar{X} \pm SS$	
Ebelik	37	3,78±0,65	3,43±0,48	0,726*
Hemşirelik	39	4,05±0,57	3,71±0,45	0,968*
Yaş				
18-19	10	4,22±0,38	3,72±0,45	0,498** 0,457**
20-21	16	3,77±0,52	3,41±0,55	
22-23	37	3,88±0,71	3,63±0,47	
24 ve üzeri	13	3,98±0,61	3,50±0,47	
Cinsiyet				
Kadın	67	3,88±0,62	3,53±0,46	0,803*
Erkek	9	4,20±0,59	3,93±0,52	0,546*
Aile yapısı				
Çekirdek	70	3,94±0,63	3,59±0,49	0,876*
Geniş	6	3,66±0,48	3,47±0,39	0,480*
Yaşadığı Yer				
Köy	7	3,68±1,33	3,60±0,63	0,350** 0,707**
İlçe	21	3,82±0,47	3,50±0,41	
İl	48	3,99±0,53	3,61±0,50	
Aile Gelir Durumu				
Gelir Giderden Az	8	3,82±0,29	3,48±0,44	0,359** 0,769**
Gelir Gidere Denk	24	3,98±0,56	3,60±0,51	
Gelir Giderden Çok	14	3,72±0,91	3,54±0,43	
Okuduğu Lise				
Fen Lisesi	5	3,44±0,65	3,47±0,77	0,425** 0,710**
Anadolu Lisesi	59	3,97±0,64	3,62±0,46	
Düz Lise	2	4,10±0,14	3,62±0,00	
Meslek Lisesi	3	3,93±0,11	3,50±0,21	
İmam Hatip Lisesi	7	3,77±0,54	3,35±0,65	

*Independent Samples Test

**ANOVA test

Öğrencilerin simülasyon uygulamalarından fayda görme durumuna göre öğrenci memnuniyeti alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmazken; Ebelik ve Hemşirelik Esasları teorik dersinden memnun kalma durumu, simülasyon uygulamasından memnun kalma durumu, simülasyon uygulamasından fayda görme durumu ile öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($p<0,05$) (Tablo 4).

Tablo 4. Teorik ders ve simülasyon uygulamasından memnun kalma ile simülasyondan

Fayda görme durumuna göre öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven alt boyut puan ortalamaları

	N	Öğrenci Memnuniyeti Alt Boyut Puan Ortalaması	Öğrenmede Kendine Güven Alt Boyut Puan Ortalaması	p*
		$\bar{X} \pm SS$	$\bar{X} \pm SS$	
Teorik dersten memnuniyet durumu				
Evet	43	4,07±0,66	3,72±0,43	0,001 <0,001
Kararsızım	26	3,81±0,46	3,54±0,37	
Hayır	7	3,34±0,49	2,80±0,43	
Simülasyon uygulamasından memnun kalma durumu				
Evet	63	4,02±0,60	3,69±0,41	<0,001 <0,001
Kararsızım	10	3,58±0,35	3,17±0,35	
Hayır	3	2,86±0,30	2,54±0,47	
Simülasyondan Fayda Görme Durumu				
Evet	66	3,97±0,62	3,62±0,46	0,05 0,049
Kararsızım	10	3,56±0,49	3,30±0,55	
Hayır	0	-	-	

*ANOVA test

Öğrencilerin öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği toplam puan ortalaması 48,26±6,55; öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalaması 19,53±3,9, kendine güven ölçeği alt boyut puan ortalaması 28,54±3,13 olarak bulunmuştur. Simülasyon uygulamalarının ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin memnuniyeti ve öğrenmede kendilerine güvenlerine olumlu etkisi bulunduğu belirlenmiştir (Tablo 5).

Tablo 5. Öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği puan ortalamaları

ÖLÇEK ALT BOYUTLARI	n	$\bar{X} \pm SS$	Min.-Maks.	Cronbach Alpha Değeri
Öğrenci Memnuniyeti	76	19,53±3,9	5-25	0,84
Öğrenmede Kendine Güven	76	28,54±3,13	8-40	0,79
TOPLAM	76	48,26±6,55	13-65	0,88

TARTIŞMA

Simülasyonun, inovatif bir eğitim tekniği olarak ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin uygulama becerileri kazanmalarına katkısı yapılan çalışmalarda ortaya konmuştur (Çalım & Öztürk, 2018; Esencan ve ark., 2022; Kordi ve ark., 2017; Tavşanlı ve ark., 2018). Bu çalışmada ebelik ve hemşirelik 1. sınıf öğrencilerinde, “Ebelik Esasları” ve “Hemşirelik Esasları” dersinde kullanılan simülasyona dayalı öğretimin, öğrenmede memnuniyet ve öğrenmede kendilerine güvenlerine etkisi değerlendirilmiştir.

Çalışmada öğrencilerin simülasyon uygulamasından memnuniyet oranı %82,9'dur. Başka bir çalışmada simülasyon uygulamasından memnuniyet oranı 75,0 olarak bulunmuştur (Esencan vd., 2022). Literatür incelendiğinde, öğrencilerinin çoğunluğunun simülasyon uygulamalarından memnun kaldığını ifade ettiği görülmüştür (Alsadi ve ark., 2023; Bambini ve ark., 2009; Gedayu ve ark., 2015; Karataş & Tüzer, 2020; Kuesakul ve ark., 2024; Lee & Son, 2021; Tigka ve ark., 2023). Bulgular literatürle uyumludur. Simülasyon uygulamalarının gerçeğe yakın olması ve hasta güvenliği açısından risk oluşturmaması nedeniyle öğrencilerin memnuniyet düzeyinin yüksek olduğu düşünülmektedir.

Ebelik ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin %86,8'i simülasyon uygulamalarından fayda gördüğünü ifade etmiştir. Esencan ve arkadaşlarının ebelik bölümü 3. ve 4. Sınıf öğrencileri ile yaptığı çalışmada öğrencilerin %71,2'si teorik eğitimi uygulamaya yansıtılabildiğini belirtmiştir (Esencan ve ark., 2022). Çetinkaya'nın 3. Sınıf hemşirelik bölümü öğrencileri ile yaptığı çalışmada, öğrencilerin %86,4'ü simülasyon uygulamalarının, teorik bilginin pratik bilgiye dönmesini sağladığını ifade etmiştir (Çetinkaya, 2018). Yapılan çalışmalarda simülasyon uygulamalarının teorik ile uygulama arasında bağlantı kurarak öğrenmeyi kolaylaştırdığı belirtilmektedir (Bingöl ve ark., 2020; Lendahls & Oscarsson, 2017). Bu sonuçların literatürle uyumlu olduğu görülmektedir. Öğrencilerin uygulamaya dayalı gördükleri teorik derslerin içeriği çoğunlukla işlem basamaklarından oluşmakta, uygulama yaptıkları zaman bilgilerini pekiştirmeleri mümkün olmaktadır. Görsellerle desteklenmiş olsa dahi aldığı teorik bilgiyi uygulamayan öğrenci öğrenememektedir.

Çalışmada öğrencilerin Ebelik ve Hemşirelik Esasları teorik dersinden memnun kalma durumu ile öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Yapılan bir çalışmada simülasyon tabanlı eğitimden memnuniyet (%54,2) ve öz-yeterlilik düzeylerinin (%50,7) beklenenden düşük olduğu, ancak öğretim elemanının sunduğu desteğin memnuniyet ve öz güvenlerini arttırdığı bulunmuştur (Gedayu ve ark., 2015). Araştırmamızda ortaya koyduğumuz teorik dersten ve simülasyon uygulamasından memnun kalma durumunun memnuniyet üzerine olumlu etkisinin öğretim elemanı desteğinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Çalışmamızda öğrencilerin Ebelik ve Hemşirelik Esasları simülasyon uygulamasından memnun kalma durumu ile öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Bir çalışmada teorik derslerde öğrendikleri bilgiyi uygulamaya yansıtılabildiğini ifade eden öğrencilerde öğrenmede memnuniyet alt boyutunda anlamlı fark olduğu belirtilmiştir (Esencan ve ark., 2022). Başka bir çalışmada, öğrenmede memnuniyet alt boyutu maddelerinden "simülasyonda kullanılan öğretim

yöntemlerini yararlı ve etkili bulma” maddesine en yüksek puanın verildiğine değinilmiştir (Karahan ve ark., 2019). Bu çalışmada simülasyondan fayda gördüğünü ifade eden öğrenciler çoğunlukta olmasına rağmen (%86,8), öğrenci memnuniyeti alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p=0,05$). Literatürde yer alan çalışmalarda ise genel olarak öğrencilerin simülasyon yoluyla yapılan uygulamalardan yarar sağladıkları ve bu durumda memnuniyet düzeylerinin de arttığı görülmektedir. Bu farklılık bizim çalışmamızdaki ebelik öğrencilerinin henüz 1. sınıf olmaları, simülasyon uygulamaları ile ilk kez karşılaşmaları ve simülasyon esnasında kaygı yaşamaları nedeniyle kaynaklanmış olabilir.

Bu çalışmada teorik dersten ve simülasyon uygulamasından memnun kalma durumu ile öğrenmede kendine güven alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($p<0.05$) Yapılan diğer çalışmalarda da benzer olarak simülasyon uygulamalarının öğrencilerin kendine güvenlerini arttırdığı belirtilmiştir (Çetinkaya, 2018; Esencan ve ark., 2022; Öztürk ve ark., 2018). Öğrencilerin çoğunluğu (%64,5) simülasyon esnasında anksiyete yaşadığını ifade etse de teorik derste kaçırdığı ya da anlamadığı bilgileri simülasyon uygulamalarında öğrenmesi kendilerine güvenmesini de sağlamaktadır.

Çalışmada öğrencilerin öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği toplam puan ortalaması $48,26\pm6,55$, öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalaması $19,53\pm3,9$, kendine güven ölçeği alt boyut puan ortalaması $28,54\pm3,13$ olarak bulunmuştur. Esencan ve arkadaşları yaptıkları çalışmada, öğrencilerin öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği toplam puan ortalaması 48.69 ± 8.49 ; öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalaması 19.61 ± 4.23 , kendine güven ölçeği alt boyut puan ortalaması 29.08 ± 4.80 olarak bulmuşlardır (Esencan ve ark., 2022). Karahan ve arkadaşlarının yaptığı çalışmaya göre, öğrenmede memnuniyet ve kendine güven ölçeği toplam puan ortalaması 50.32 ± 8.65 , öğrenmede memnuniyet alt boyut puan ortalaması 20.72 ± 4.00 , kendine güven ölçeği alt boyut puan ortalaması 29.60 ± 4.98 ’dir (Karahan ve ark., 2019). Yapılan farklı çalışmalarda da, öğrencilere uygulanan simülasyon etkinliğinin öğrenmede memnuniyet ve kendine güvenlerine olumlu etkisi olduğu belirtilmektedir (Amod & Brysiewicz, 2017; Bdiri Gabbouj ve ark., 2024; Iram ve ark., 2023; Kaliyaperumal ve ark., 2021; Wong & Wong, 2023). Elde edilen bulgular literatürle uyumludur. Öğrencilerin öğrendikleri teorik bilgiyi simülasyon uygulamaları ile pekiştirmeleri öğrenmenin gerçekleşmesine yol açmakta, bu durum kendilerine güven duymalarında etkin rol oynamaktadır.

SONUÇ

Ebelik Esasları ve Hemşirelik Esasları dersinde kullanılan simülasyona dayalı öğretimin Ebelik ve Hemşirelik öğrencilerinin öğrenmede memnuniyetine ve öğrenmede kendine güvenlerine

olumlu etkisinin olduğu bulunmuştur.

Ebelik ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin, lisans eğitimi boyunca aldıkları teorik bilgiyi uygulamaya dönüştürmeleri için gerekli olan klinik alanlar yetersizdir. Diğer yandan öğrenciler ilk uygulamalarını gerçek hasta üzerinde yapmaktan çekinmekte, anksiyete, özgüven eksikliği ve yetersizlik hissi yaşamaktadır. Bu olumsuzlukların önüne geçebilmek için, simülasyon uygulamalarının yaygınlaştırılması önemlidir.

Simülasyon düzeyi fark etmeksizin öğrenciye klinik uygulama öncesi uygulama yapma imkanları oluşturulmalıdır. Vaka senaryoları oluşturularak öğrencilerin hastanede karşılaşabilecekleri kritik durumları yönetme becerileri kazandırılmalıdır. Bunların yanında simülasyon uygulamalarının tüm müfredata entegre edilmesi önemlidir.

Teşekkür: Çalışmaya katılan hemşirelik ve ebelik bölümü öğrencilerine teşekkür ederiz.

Finansman: Araştırma Kapadokya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu tarafından KÜN.2024-BAGP-002 proje numarasıyla desteklenmiştir.

Çıkar çatışması: Yazarlar arasında çıkar çatışması yoktur.

Etik boyut: Araştırma için Kapadokya Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurulundan onay alınmıştır (15.02.2024; Karar no: 24.03). Kullanılan ölçek izni, Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışmalarını gerçekleştiren araştırmacılardan alınmıştır.

Bu araştırma 12-17 Kasım 2024 tarihleri arasında düzenlenen 2. Uluslararası ESEP Eğitim Bilimleri ve Etkili Uygulamalar Kongresi sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

Yazar Katkıları: Fikir ve tasarım: MB, AYİ, RY; Veri toplama: MB, AYİ, BÇ, SS; Veri analizi ve yorumlama: MB, AYİ; Makale yazımı: MB, AYİ; Eleştirel inceleme: RY.

KAYNAKLAR

- Akalın, A. (2010, Mayıs 24). Sağlık Eğitiminde Simülasyonun Kullanılması: Eğitime Entegrasyon. *Özet. Sağlık Eğitiminde Simülasyon Ulusal Kongresi (SES 2021) Bildiri Kitabı, Trabzon.*
- Alsadi, M., Oweidat, I., Khrais, H., Tubaishat, A., & Nashwan, A. J. (2023). Satisfaction and self-confidence among nursing students with simulation learning during COVID-19. *BMC Nursing*, 22(1), 327. <https://doi.org/10.1186/s12912-023-01489-1>
- Amanak, K., Demirkol, İ., & Kuru, Z. (2019). Ebelik Öğrencilerinin Problem Çözme Becerileri ile Öz Etkililik Yeterlik Düzeyleri Arasındaki İlişki. *Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*. <https://doi.org/10.33631/duzcesbed.503205>
- Amod, H. B., & Brysiewicz, P. (2017). Developing, implementing and evaluating a simulation learning

- package on post-partum haemorrhage for undergraduate midwifery students in KwaZulu-Natal*. *Health SA Gesondheid*, 22(0), Article 0. <https://doi.org/10.4102/hsag.v22i0.993>
- Bambini, D., Washburn, J., & Perkins, R. (2009). Outcomes of clinical simulation for novice nursing students: Communication, confidence, clinical judgment. *Nursing Education Perspectives*, 30(2), 79-82.
- Bdiri Gabbouj, S., Zedini, C., & Naija, W. (2024). Nursing Students' Satisfaction and Self-Confidence with Simulation-Based Learning and Its Associations with Simulation Design Characteristics and Educational Practices. *Advances in Medical Education and Practice*, Volume 15, 1093-1102. <https://doi.org/10.2147/AMEP.S477309>
- Bingöl, F. B., Demirgöz Bal, M., Karakoç, A., & Aslan, B. (2020). Ebelik Öğrencilerinin Doğum Simülasyon Eğitimi Deneyimleri. *Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 0-0. <https://doi.org/10.31067/0.2020.323>
- Çakır Koçak, Y., Öztürk Can, H., Yücel, U., Demirelöz Akyüz, M., & Çeber Turfan, E. (2017). Türkiye’de Ebelik Bölümlerinin Akademik ve Fiziki Profili. *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi*. <https://doi.org/10.17681/hsp-dergisi.293047>
- Çalım, S., & Öztürk, E. (2018). Ebelik beceri eğitiminde simülasyon kullanımı: Sistematiik derleme. *Uluslararası Hakemli Kadın Hatalıkları ve Anne Çocuk Sağlığı Dergisi. JACSD*, 12, 143-168. <https://doi.org/10.17367/JACSD.2018.1.3>
- Çetinkaya, U. (2018). Hemşirelik Eğitiminde Simülasyon Kullanımı: Öğrencilerin Görüşleri. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 9(2), 13-18. <https://doi.org/10.22312/sdusbed.414083>
- Daştan, B., & Hintistan, S. (2010, Mayıs 24). Simülasyon Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Becerilerine Üzerine Etkisi. *Özet. Sağlık Eğitiminde Simülasyon Ulusal Kongresi (SES 2021) Bildiri Kitabı*, Trabzon.
- Dehkordi, A. H., & Heydarnejad, M. S. (2008). *The impact of problem-based learning and lecturing on the behavior and attitudes of Iranian nursing students*. 55(4), 224-226.
- Esencan, T. Y., Yıldırım, A. D., Daştan, K., & Güder, A. (2022). Normal ve riskli doğum simülasyon uygulamalarının ebelik öğrencilerinin memnuniyeti ve kendine güvenlerine etkisinin değerlendirilmesi. *İnönü Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Dergisi*, 10(3), 903-917. <https://dergipark.org.tr/en/pub/inonusaglik/issue/73147/1051050>
- Gu, Y., Zou, Z., & Chen, X. (2017). The Effects of vSIM for Nursing™ as a Teaching Strategy on Fundamentals of Nursing Education in Undergraduates. *Clinical Simulation in Nursing*, 13(4), 194-197. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2017.01.005>

- Gudayu, T. W., Badi, M. B., & Asaye, M. M. (2015). Self-Efficacy, Learner Satisfaction, and Associated Factors of Simulation Based Education among Midwifery Students: A Cross-Sectional Study. *Education Research International*, 2015(1), 346182. <https://doi.org/10.1155/2015/346182>
- INACSL. (2016). Standards of Best Practice: Simulationsm Simulation Design. *Clinical Simulation In Nursing*, 12, S5-S12. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2016.09.005>
- Iram, M., Rizvi, N., Ilyas, N., Siaty, E., Nazar, A., & Kurji, Z. (2023). Satisfaction and Self-Confidence of Undergraduate Nursing Students with Simulation-Based Learning Experiences. *Annals of King Edward Medical University*. <https://doi.org/10.21649/akemu.v28i4.5261>
- Kaliyaperumal, R., Raman, V., Kannan, L. S., & Ali, M. D. (2021). *Satisfaction and Self-Confidence of Nursing Students with Simulation Teaching*. <https://consensus.app/papers/satisfaction-and-selfconfidence-of-nursing-students-with-kaliyaperumal-raman/a60a064bfc365b9e8908b0418227ee53/>
- Karaçam, Z., & Eroğlu, K. (2019). Hemşirelik ve Ebelik: Görev, Yetki ve Sorumluluklardaki Benzerlik ve Farklılıklar. *Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi*, 9(2), 211-227. <https://doi.org/10.31020/mutftd.524807>
- Karaçay, P., & Kaya, H. (2017). Simülasyonla Eğitimde Kullanılan “Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği”nin Türkçeye Uyarlanması. *Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi*, 25(2), 95. <https://doi.org/10.17672/fnhd.53359>
- Karahan, E., Çelik, S., Yildim Tank, D., & Göğüş, F. (2019). Yüksek Gerçeklikli Hasta Simülatöründe Eğitim: Hemşirelik Öğrencilerinin Memnuniyeti Ve Öğrenmede Kendine Güvenlerinin Değerlendirilmesi. *Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 6(2), 106-110. <https://doi.org/10.34087/cbusbed.528867>
- Karataş, Ç., & Tüzer, H. (2020). *The Effect of Simulation-based Training on the Self-confidence and Self-satisfaction of Nursing Students Dealing with Patients under Isolation*. 8(3). <https://doi.org/10.14235/bas.galenos.2019.3416>
- Kaya, D., & Yurdakul, M. (2007). Türkiye’de ve Dünyada Ebelik Eğitimi. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 23(2), 233-241. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/egehemsire/issue/49599/635606>
- Kordi, M., Erfanian, F., Fakari, F., Dastfan, F., & Nejad, K. (2017). The Comparison the Effect of Training by Means of Simulation and Oral Method on Midwives’ Skill in Management of Shoulder Dystocia. *Journal of Education and Health Promotion*, 6(1), 50. https://doi.org/10.4103/jehp.jehp_115_15s
- Kök, G., Güvenç, G., Özkeçeci, F., ÇetiNkaya Şen, Y., Bektaş Pardes, B., Özer, E., Öztürk, T., & Kiliç Uçar, A. (2022). Hemşirelik Öğrencilerinin Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Simülasyon

- Eğitimi Uygulamasına Yönelik Deneyimleri: Niteliksel Bir Araştırma. *Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi*, 5(3), 393-402. <https://doi.org/10.38108/ouhcd.1010498>
- Kuesakul, K., Nuampa, S., Pungbangkadee, R., Ramjan, L., & Ratinthorn, A. (2024). Evaluation of antenatal simulation-based learning on satisfaction and self-confidence levels among Thai undergraduate nursing students during the COVID-19 pandemic: A mixed-method study. *BMC Nursing*, 23(1), 161. <https://doi.org/10.1186/s12912-024-01824-0>
- Lee, J., & Son, H. K. (2021). Comparison of Learning Transfer Using Simulation Problem-Based Learning and Demonstration: An Application of Papanicolaou Smear Nursing Education. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(4), 1765. <https://doi.org/10.3390/ijerph18041765>
- Lendahls, L., & Oscarsson, M. G. (2017). Midwifery students' experiences of simulation- and skills training. *Nurse Education Today*, 50, 12-16. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2016.12.005>
- Lowry, M. (2016). Improving student nurse skills with simulation. *Nurse Times*, 13, 4-6.
- Mumcu, N., & Özer, B. U. (2020). Geçmişten günümüze ebelik eğitimi. *Sağlık Akademisyenleri Dergisi*, 7(3), Article 3. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sagakaderg/issue/56952/661931>
- Öztürk, D. M., Sayiner, F. D., & Çelik, N. (2018). Ebelik öğrencilerinin bilgisayarlı simülasyon uygulaması sonrası görüşlerinin değerlendirilmesi. *Sağlık Hizmetleri ve Eğitimi Dergisi*, 2(2), 66-71. <https://doi.org/10.26567/JOHSE.2018250152>
- Scalese, R. J., Obeso, V. T., & Issenberg, S. B. (2008). Simulation Technology for Skills Training and Competency Assessment in Medical Education. *Journal of General Internal Medicine*, 23(1), 46-49. <https://doi.org/10.1007/s11606-007-0283-4>
- Sheikhaboumasoudi, R., Bagheri, M., Hosseini, S. A., Ashouri, E., & Elahi, N. (2018). Improving Nursing Students' Learning Outcomes in Fundamentals of Nursing Course through Combination of Traditional and e-Learning Methods. *Iranian Journal of Nursing and Midwifery Research*, 23(3), 217. https://doi.org/10.4103/ijnmr.IJNMR_79_17
- Tavşanlı, N. G., Kosova, F., Bolsoy, N., Altıparmak, S., Demirci, H., Şen, S., Ulaş, S. C., Çalım, S. İ., Çiçek, Y., Şimşek, H. N., & Bozhan, E. (2018). Tam Donanımlı Doğum Simülasyon Sisteminin Öğrencilerin Ders Başarısına ve Problem Çözme Yeteneklerine Etkisinin Değerlendirilmesi. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 5(2), 22-27.
- Tigka, M., Lykeridou, K., & Metallinou, D. (2023). The Value of Simulation-Based Training in Midwifery. *EAS Journal of Nursing and Midwifery*, 5(03), 40-43. <https://doi.org/10.36349/easjnm.2023.v05i03.001>

- Uslusoy, E. Ç. (2018). Hemşirelik Eğitiminde Simülasyon Kullanımı: Öğrencilerin Görüşleri Use Of Simulation In Nursing Education: Opinions Of Students. *SdÜ Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 13-18.
- Uyar Hazar, H., & Gültekin, S. (2019). Ebelik Eğitiminde Simülasyon Kullanımı. *NWSA Academic Journals*, 14(3), 74-83. <https://doi.org/10.12739/NWSA.2019.14.3.4B0027>
- Wong, F. M. F., & Wong, D. C. N. (2023). A Modified Guideline for High-Fidelity Patient Simulation to Improve Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning: A Mixed Study. *Nursing Reports*, 13(3), 1030-1039. <https://doi.org/10.3390/nursrep13030090>
- Yılmaz, T., & Karanisoğlu, H. (2016). Türkiye’de Ebelik Eğitiminin Güncel Durumu. *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi*, 3(1), Article 1. <https://doi.org/10.17681/hsp.32896>